

שכחת אומר.

בהפרוזודור אשר יאל לאור בניה לאור הספרות (שנה שניה) זמתי מאד על הכחוב
דחיה (שער שלישי ס"ד): אבל השונה כמו שאמר מעט שנות מעט הומות מעט חזוק ידיס
לשכב עכ"ל ולא הבאתי ע"י יסוב ידידי החכם הגולה מויה ליבש אייזלער ע"ז במאמרו:
דברי בקורת בניה לאור הספרות (שנה שניה) גם כי מאל קן בעיני. יען כי הפרוזודור
סוק לדפוס זה ימים רבים מרס מודע לי יסובן ושלחמיהו אל המו"ל כאשר סוכן אז ושכחתי
להוסיף בו יסובו.

יעקב רייפמאנן.

מקרא נדרש לפניו ולאחריו.

טאת מ"ר"ח.

זה הכלל יוצא מסורס מפי הכחוב (ש"ב כ"א, ט"ז—י"ב) והי"ס הומח, שפ"ס הפלשחים, ה"א נדרש
לפניו; ובפירש"י (ירמ' כ"ב) אח"מ-משא "אהס המשא" נדרש לאחריו; והבן במקרא
(משלי כ"ג) אל תהי בסובא יין, הי"ד נמשך לפניו, בסובא; וכן (מ"א כ') ויחלטו הממנו,
חגנומו, וחפסיה מניה" ויחלטוה — ועפ"י הכרנוס (יחזקאל כ"ג) אלשי מחקה "גברין מזיין"
כאלו כחוב: אלשיה, המ"ס מחקה מוסב למעלה: (כ"ד) משא נפסס בניהם "דעב להון
מבניהון" כמו: מבניהם, המ"ס נפסס מוסב למטה; וכה (מיכה ה') ישר ממסוכה "דקשיע
בהון" ישרם; (ההלים ט') זכרם המה "מנהון" מהמה; (נ"ח) מלחשים, חובר "מן דעני" המ"ס
מלחשים נדרש לאחריו (להגיד כי הנחש מחובס מחובר חבר) — (ק"ח) וזמרת יה "והושבחתיה"
כמו: וזמרתיה; (משלי י"ד) ולאחריה שמה, וסופא דחדוה" השמחה; (איוב ל"ו) להסיר
אדם מעשה, מן עובדא" ממעשה. וכאלה רבוה.

כבר היה לעולמים!

ב"לאור הספרות" ט"ב, עשה לנו ה' יחזק הורוויץ "ממעמים שונים" (4—181).
ובצדק הסגדו מאל הקוראים יסיים ג"אס ימאל קן בעיניך (הקורא) אלף אחד מהם, והיה
זה שכר".

סכך בעל-המעמיה, גדול אללי פי שנים, כי הנה שני ענינים מאלו קן בעיני להרימם
על-גמ, ולהשיך עליהם כאשר יש עב לבני.—